Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40551
Copyright: Melk, Benediktinerstift

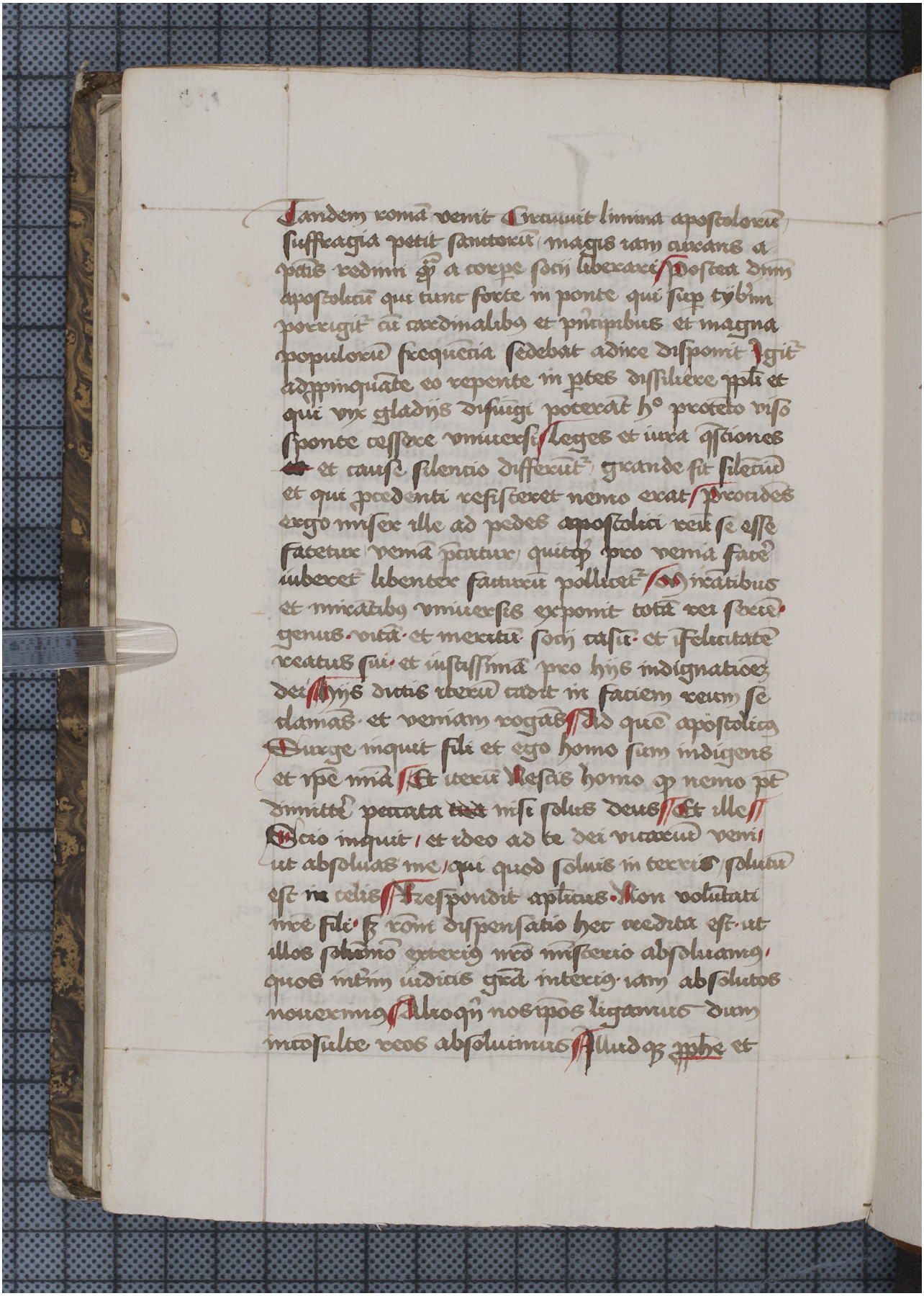

Tandem roma venit. Creauuit limina apostolorum
suffragia petit sanctorum magis iam anxans a
pcis redmi q̃ a corpe sci liberari. Postea dum
apostolum qui tunc forte in ponte qui sicp tybim
porrigit cum cardinalibus et principibus et magna
populorum frequencia sedebat adire disponit. Igit
adppinquate eo repente in pedes dissilire poli et
qui vix gladijs diffugi poterat h° proteto viso
sponte cessare vniuersi. Leges et iura actiones
et causę silencio differunt. Grande fit silencium
et qui procedenti resisteret nemo erat. Procedes
ergo miser ille ad pedes apostolici reus se esse
fatetur. Vera pauit. quitq̃ pro vera fare
iubebat libenter facturum pollicet. Sed incatibus
et incatibus vniuersis exponit totum rei sue
genus. vita. et merita. sci cassii. et felicitate
beatus sui. et iustissima pro hijs indignacio
dei. Hijs dictis rheum cadit in faciem reum se
clamas. et veniam rogas. Ad que apostolica
Surge inquit fili et ego homo sum indigens
et ipse mea. Et rheum Nesis homo q̃ nemo pt
dimittere peccata nisi solus deus. Et ille.
Scio inquit. et ideo ad te dei vicarium veni.
ut absoluas me. qui quod solueris in terris soluta
est in celis. Respondit apicus. Non voluntati
mee fili. sed romi dispensatio hec credita est. ut
illos solemo exterioq̃ meo misterio absoluamq̃.
quos intim iudicis qui interioq̃ iam absolutos
nouerimus. Alioqui nos ipos ligamus dum
temere illos absoluimus. Illud q̃ ipse et